

GHEORGHÎĂ ȚĂRĂLUNGĂ

SCULPTURI ALE NATURII

Câteva cuvinte explicative

Colindând prin tainele pădurilor, prin bălțile în care se scufundă tremurânde sălcii ori parcurgând șerpuitoarele pâraie de munte, m-au întâmpinat, adeseori, o mulțime de figuri curioase din lemn ale naturii, cărora

le-a modelat chipuri cât mai diferite ca înfățișare, mărime și putere de expresie.

Unele dintre acestea stau pitite prin labirintul crengilor, altele se dezvelesc de pământ în apa cristalină a pâraielor, iar o parte dintre ele își plâng rănilor suferite ori chinurile la care sunt supuse de constrângeri ori chiar de afecțiuni asemănătoare oamenilor.

Toate aceste creații ale Naturii parcă ne cheamă să le vedem, să le admirăm ori să le salvăm. Ca om, nu poți să treci pe lângă ele, făcându-te că nu le observi, că nu le vezi zâmbetul ori nu le simți durerile.

Suntem componentă a Naturii – mamă, în care am fost zămisliti spre a o iubi, respecta și, mai ales, spre a ne desăvârși. Tocmai de aceea, meditănd la menirea existenței noastre, la simbioza divină dintre Natură și Omul înnobilit de Divinitate cu o conștiință, atunci când comitem un gest de dragoste și de înțelegere ori când nepăsarea ne împietrește sufletul față de exprimările naturii, nu putem să nu ne simțim părtași la frumusețe ori vinovați de îndurerările ei. Despre această ultimă poziție există chiar în paginile prezente o cugetare potrivită:

Ascultă cum suferă Natura, căci ești o parte vinovată a ei!

Intenția acestei cărți este nu doar de a expune unele adevărate minuni artistice pe care le creează sublima Natură, ci și aceea de a rescrie câteva reflecții despre natură, cât și privind menirea pe care omul o are față de mediul în care viețuiește, publicate în volumul *Cristle de cuget* – 10.000 de cugetări și aforisme – Ed. Danubius, Brăila, 2011.

Este necesară rememorarea unor asemenea idei, întrucât ele unesc prezentarea fizică a naturii cu aceea a spiritului uman, veșnic intuitiv, cooperant și înălțător, căci nu putem privi aceste daruri ale naturii doar ca pe

niște simple etalări, fără să le raportăm la percepția noastră, excluzându-ne din universul naturii!

Mai cred că este potrivit a transcrie câteva versuri din volumul, în pregătire, intitulat ***Am rămas singur***, pentru că acestea se referă chiar la sculpturile minunate pe care le-am găsit prin pădurile țării mele.

De copil iubesc pădurea, i-am salvat bolnave ramuri,

Le-am oblojit, le-am listruit și expus, frumos, sub geamuri,

Le-am arătat copiilor, celor mari, chiar și acelor

Mai puțin interesați, și le-am făcut poze color

Și, cumva, să nu se piardă, le-am tipărit într-o carte,

Ca un semn că ești, pădure, o pasiune aparte...

Ele-s sculpturi naturale, par că-s oamnei, animale,

Bucurii ori suferințe, idei imateriale!

Vezi o lume-n armonie sau în haos primordial,

Rămâi mut de frumusețe – Natura e artist sacral!

Când m-afund prin negre umbre, acolo ades se-ascunde

Câte-o ramură uscată – parc-aud: vino, pătrunde,

Sunt aici, redă-mi iar viață, nu-s sortită putrezirii;

Spun ceva, mă adesez lumii, eu îi sunt sol al iubirii!

Cum să treci pe mai departe, să nu vezi, auzi, nici să simți,

Ce cauți oare-n pădure, de n-o iubești, atunci te minți!

În tot Imperiul Codrului ne-ntâmpină taină sfântă,

Dacă dor purtăm în suflet, iar grijile-i ne frământă!

Iar mai apoi gândul îmi revine stăruitor la aceste delicate făpturi, nu doar ca un sentiment de admirație, dar și ca o datorie de a le arăta lumii, convins fiind că pot să mai alunge câte ceva din atât de multe îndurerări ale existenței. Iată ce am mai scris:

Din umbrele pădurilor am salvat părți suferinde,
Întortocheate și strâmbe, desfrunzite și murinde,
Ce-au luat chipuri de oameni, de păsări, de
lighioane
Chinuite de durere, schingiuite și sărmene,
Opunându-se-mpilării ori a unor boli haine,
Cerând, parcă, ajutorul unor îndurări divine...
Și pe cât eu am putut fi vraci, le-am tratat, le-am
scos din ură,
Le-am lustrut, le-am dat un chip, cu o frumoasă
statură!
Și-am mai spus, va fi o carte cu-aceste-ndrăgite
minuni,
Ca să -nțeleagă oricine că ele n-au ajuns tăciuni

Cap de fetiță

**Prin adevărurile ei Natura este infinită, eternă
și desăvârșită.**

Balerină

**Natura n-a creat nimic inutil; doar omul
bâjbâie în căutarea adevărului.
Gimnast**

**Natura inspiră omului armonia vieții și
măreția visurilor sale.**
Echilibru

**În afara naturii nu suntem decât Nimic; o
pustietate fără sens!**

Am pornit...

**Ascultă cum suferă natura, căci ești o parte
vinovată a ei!**

Dansator

Erorile omului izvorăsc din nesocotire naturii.

Salt peste obstacol

**Primăvara este adolescența naturii; ce de
idealuri înflorite!**
Împreună

**Darurile naturii se folosesc fără lăcomie;
surplusul omoară!**

Pinochio

**Cunoscând natura, omul își înnobilează
spiritul cu *puritate divină*.
Îmbrățișare**

**Dragostea omului față de natură sporește
comorile lumii; se materializează în uimiri învăpăiate
de fapte.**

Salt

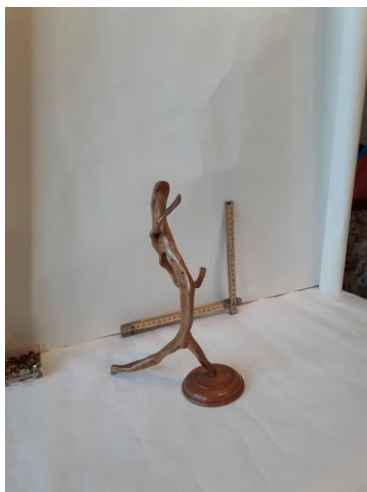
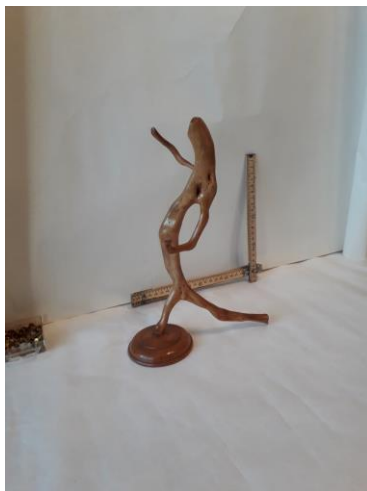
**Omul plantează pumnalul intereselor
sale în inima naturii!**

Exercițiu

**Ce deprinde omul trece efemer, ce asimilează
natura rămâne durabil; clipa este omul, eternul –
natura.**

Emfază

**Natură: nici crimă, nici ură, nici lăcomie;
viață!**

Nud

**Cu cât omul se îndepărtează de natură, *a fi*
devine *a avea* !**

Meditație

**De n-am ignora frumusețile naturii, urâtul n-
ar mai umple viața, idealurile ar înmuguri!
Avânt**

**Natura este cu mult mai frumoasă și profundă,
decât îndrăznim să credem ori orgoliul nostru ne
permite să credem.**

La o parte !

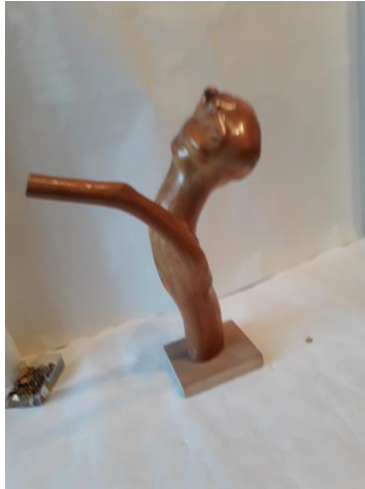

**Mii de oameni s-au mândrit cu puterea lor,
sperând să umilească natura; târziu au descoperit că
orgoliul este o proprie distrugere.**

Rugăciune

**Natura ne iartă, ne invită, ne îngăduie să face
orice, dacă ura și lăcomia sunt absente din noi!**
Eroul

**Narura și moartea sunt privilegiile naturii,
imixtiunea omului îi impietează perfecțiunea!
Omul cu bușteanul**

Lăcomia societății poate fi o plagă mortală a naturii!

Fuga lui Paşa Hasan

**Interpus între atitudinea de stăpân și aceea de
sclv al naturii, omul luptă pentreu prietenie.
Mână**

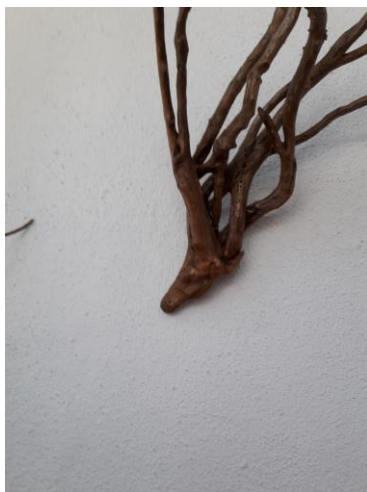
**Natura este dreaptă, dar milă nu are, unde-i
loc de dragoste își face loc și durerea**

Maimuță

**Omul atentează la ființa Naturii, de parcă n-ar
face și el parte din ea însăși; se condamnă pe sine.**

Cap de cerb

**În inima naturii te simți ca la început de lume,
la capăt de țară, în inocență de suflet.**

Cap de cerb mic

**Interesul mărginit de nepăsare și de egoism
schilodește natura întocmai ca o automutilare.
Cerb tânăr**

**Viața este o infinită întrebare; natura – un
univers și etern răspuns.
Căprior**

**În fața Naturii pășește desculț și descoperit;
oricine ai fi îi întinezi *desăvârșirea!***

Cerbușor

**Natura este desăvârșită pentru că este lipsită
de vanitate și pustie de ură.**

Cap de câine

**Natura ne-a învățat să luptăm pentru
existență, dragoste, libertate; am dobândit demnitate,
credință, înălțare.**

Urechiatul

Cu cât cunoaștem și iubim mai mult natura, cu atât ne ridicăm în desăvârșire, spre înțelegerea Divinității.

..

Culcat!

**Nu ne dăm seama cât de multe suferințe ni le-
am crea singuri, mutilând cât mai urât natura!
Cap de cățel**

**Deprinși de natura care ne-a creat, întrerupem
miracolul existenței; accedem spre Sfârșitul Absolut!**
Crețu

**Ești sigur de tine numai în măreția și în
puritatea naturii, în suferințele pe care le provoci te
pierzi cel dintâi!**

Cabrare

Veșnicia în rațiunea naturii este omul: cel care are inimă și nu și-a pierdut sufletul, cel al cărui cuget nu și-a pierdut inocența.

Galop

Vrem cât mai mult de la natură, încât ne subordonăm lui *a avea* în inconștiența că, de fapt, accedem spre *a nu fi*.

Somotei

**Toate viciile sunt o gravă nesocotire a naturii;
în fond, a noastră înșine!
Ochi de pește**

Ceea ce nu merită omul este... suferința sa!

Valve de scoici

Omul este miracolul care se perfecționează pe sine.

Langustă

**Omul este o văpaie de spirit capabilă să
aprindă lumea cu idealurile sale.
Pasăre**

Fără idealuri omul decade, fără visuri omul se umilește.

Șarpe flămând

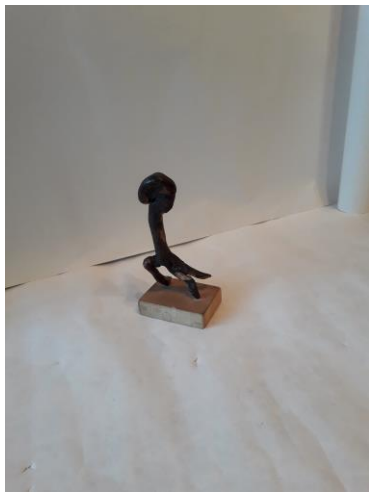
Pentru a se desăvârși omul luptă toată viața cu propria sa nefericire.

Șarpe

**Oamenii sunt întodeauna numai fapte, ci
niciodată vorbele lor!**

Donald

Omul se respectă pe sine când nu-și iartă defectele.

Arici

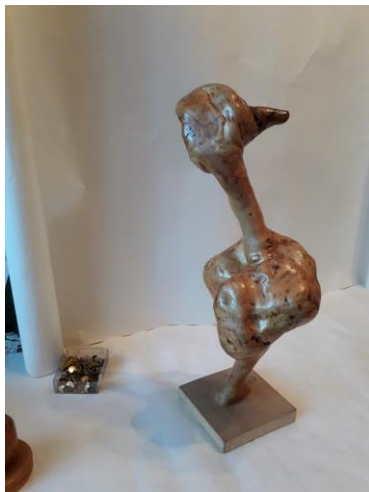

**Demitizându-și sinele, omul își eliberează
spiritul de iluzii.**

Pisicuță

**Omul își este sieși creatorul tuturor
aspirațiilor spre care năzuiește.
Boboc**

**Oamenii sunt ca florile; fiecare cu parfumul
propriei sale personalități.**

Pasăre pe apă

**Omul nu este decât spirit obligat să-și
modeleze vremelnice chip de lut.
Păun**

Ideile dăltuiesc omului *nemurire*, îi
regenerează perpetuu.
Un pas țănoș

**Omul este un vâslaș spre viitor, într-o barcă de
nevoi!**

Barză

**Omul nu este cu nimic mai mult, decât ceea ce
dovedește că este.**

Zbor

**Te descoperi pe tine însuși, pășind spre
aspirațiile oamenilor.
Spre înălțime**

**Puternic este doar omul; slabe sunt iluziile
sale!**

Rađa

**A iubi oamenii înseamnă că în cugetul tău
există o zestre divină...**

În picaj

Fiecare om are propria sa chemare: setea de frumos ce-l soarbe!

Planând

**Miracolul omului este existența sa; firescul
său, unicitatea divină a creației.**

Păunaș

**Intervențiile omului în natură nu trebuie să fie
decât o mutantă favorabilă.
Vreau să zbor**

**Pământul a zămislit munții ca pe o amenințare
și ca o răzvrătire față de dușmanii Naturii.**

Moț lung

Pentru că ești om îndrăznește orice!

Ca o cioară

Omul este singurul adevăr al naturii care se perfecționează pe sine.

Aschimodie

**Omul este o rază a soarelui răsfrântă vertical din
puterile Pământului**

Scaraoschi

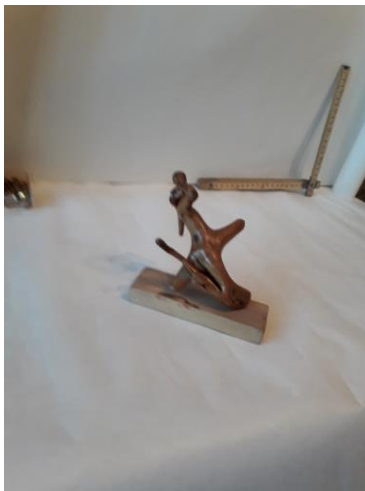

Înveți să fii om, înfruntând...neomenia.

Arheopterix

**Pământul a rodit înțelepciunea oamenilor,
oamenii făurindu-și aripi către stele.**

Luptă de șerpi

**În natură omul nu-i decât spirit și atât; ce
doar pare dispăre!**

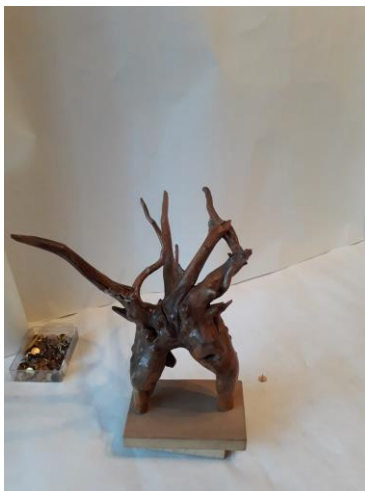
Insectă

**Pe unde te duci, tot om să rămâi; de unde vii,
tot om să fii!**

Luptă de cocoși

Pe chipul oamenilor se încrustează suferințele trecutului; în privirile lor se răsfrâng imaginile viitorului.

Ce-i sus?

Şopârlă

Unii oameni sunt plini de ei înșiși, pentru că devorează propria lor omenie

Pui de elefant

**Când sunt singuri oamenii sunt ei înșiși – buni
și frumoși.**

Păpușă

Păcat de viața omului care n-a putut să fie om!

Homo-suis

Unii oameni *mărunți* doboară tot ce se înalță
desupra lor

O muppets

**Omul este doar o fărâmbă de spațiu, dar poate
fi o eternitate de viață.**

Altă muppets

**Dacă nu are un plus de natură, de înțelepciune,
omul nu valorează nimic; n-a ieșit din grotă!**

Sunt tot o muppets

**Omul va regenera, cândva, nu numai lutu
vremelniceii sale , ci și propriul său cuget!**

O muppets mică

**Nicio mască nu i se potrivește omului cu firea
pe care o are.**

Ghindă

Omul merită roadele vieții așa cum se obțin ele: cu dragoste, cu jertfă, fără nedreptate, fără ură.

Din stema Brăilei

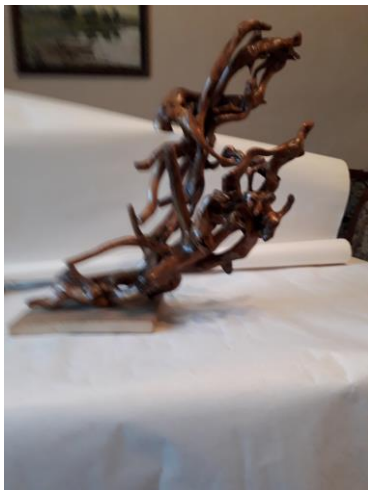

**Omul se curăță pe sine, își trudește
perfectiunea, sfidându-și continuu existența.**

Fructieră

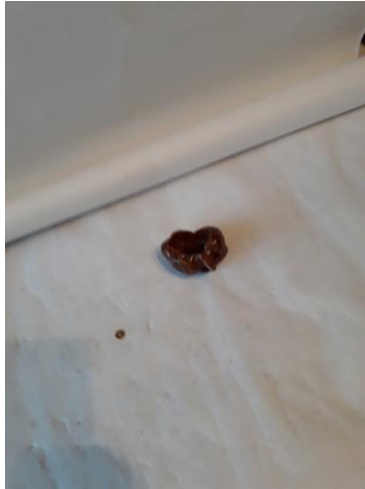
**Firea omului este o pădure plină de ascunzișuri
; puține poieni sunt însoțite de idealuri!
Ramuri**

**Omul este propriul său creator; din suferință
de desăvârșește pe sine!**

Scrumieră

**Profetul lumii moderne este omul; omul simplu
care și-a câștigat demnitatea de a fi.**

Rădăcini

**În sclavie omul este firav, umilit, desconsiderat;
în libertate - frumos, aristocratic, divin.**

Vază de flori

Suntem oameni: pretindem imposibilul!

Neoplasm

**Omul este un *parazit* al speranțelor și ideilor;
trăiește pe seama lor!**

Postament pentru coarne

**Unii oameni cer să fie apreciați după meritele
pe care și le asumă și drepturile pe care le pretind.**

Sculptură în stejar

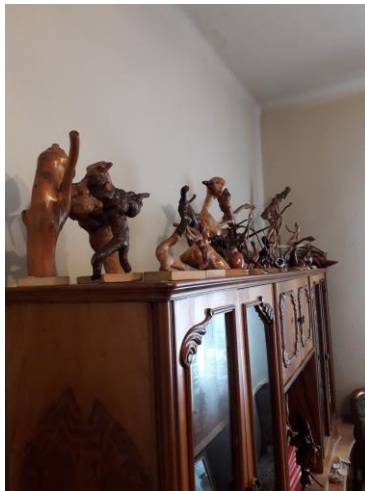
Omul, ca zeu al cumplitelor îndoieli, este singurul care are șansa desăvârșirii destinului său.

Loc de prezentare

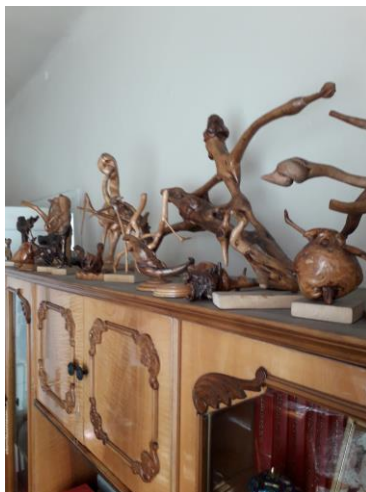

**Atunci când suferi că oamenii nu te înțeleg, îți
va fi dată calea de a-i putea cuceri...**

Loc de prezentare

**Fiecare on este un gând care trebuie cunoscut și
înțeles; am putea atunci să deslușim o adevărată revelație!
Loc de prezetare**

Opreliștele nu-s pentru oameni ; ei au libertatea vieții nelimitată – divină!

SFÂRȘIT

CUPRINS

Câteva cuvinte explicative...2

Cap de fetiță...4

Balerină...5

Gimnast...6

Echilibru...7

Am pornit...8

Dansator...9

Salt peste obstacol...10

Împreună...11

Pinochio...12

Îmbrățișare...13

Salt...14

Exercițiu...15

Emfază...16

Nud...17

Meditație...18

Avânt...19

La o parte!...20

Rugăciune...21

Eroul...22

Omul cu bușteanul...23

Fuga lui Pașa Hasan...24

Mână...25

Maimuță...26

Cap de cerb...27

Cap de cerb mic...28

Cerb tânăr...29

Căprior...30

Cerbușor...	31
Cap de câine...	32
Urechiatul...	33
Culcat!...	34
Cap de cățel...	35
Crețu...	36
Cabrare...	37
Galop...	38
Somotei...	39
Ochi de pește...	40
Valve de scoici...	41
Langustă...	42
Pasăre...	43
Șarpe flămând...	44
Șarpe...	45
Donald...	46
Arici...	47
Pisicuță...	48
Boboc...	49
Pasăre pe apă...	50
Păun...	51
Pas țațoș...	52
Barză...	53
Zbor...	54
Spre înălțimi...	55
Rață...	56
În picaj...	57
Planând...	58
Păunaș...	59
Vreau să zbor...	60
Moț lung...	61
Ca o cioară...	62
Aschimodie...	63
Scaraoschi...	64

Arheopterix...	65
Luptă de șerpi...	66
Insectă...	67
Luptă de cocoși...	68
Ce-i sus?...	69
Șopârlă...	70
Pui de elefant...	71
Păpușă...	72
Homo – suis...	73
O muppets...	74
Altă muppets...	75
Sunt tot o muuppets...	76
O muppets mică...	77
Ghindă...	78
Din stema Brăilei...	79
Fructieră...	80
Ramuri...	81
Scrumieră...	82
Rădăcini...	83
Vază de flori...	84
Neoplasm...	85
Postament pentru coarne...	86
Sculptură în ștejar...	87
Loc de prezentare I ...	88
Loc de prezentare II ...	89
Loc de prezentare III ...	90

Coperta patru

Din umbrele pădurilor am salvat părți
suferinde,

Întortocheate și strâmbe, desfrunzite și murinde,
Ce-au luat chipuri de oameni, de păsări, de
lighioane
Chinuite de durere, schingiuite și sărmene,
Opunându-se-mpilării ori a unor boli haine,
Cerând, parcă, ajutorul unor îndurări divine...
Și pe cât eu am putut fi vraci, le-am tratat, le-am
scos din ură,
Le-am lustrut, le-am dat un chip, cu o frumoasă
statură!
Și-am mai spus, va fi o carte cu-aceste-ndrăgite
minuni,
Ca să -nțeleagă oricine că ele n-au ajuns tăciuni!